

Příloha 2

Motivační text – Z historie

Zubní kartáček

Podle dochovaných důkazů o svůj chrup pečovali již před 3 500 lety Babylóňané, kteří používali jakési klacíky. Zubní kartáček, jak ho známe dnes, byl vynalezen v 15. století Číňany. Do bambusové nebo kostěné rukojeti tehdy vkládali štětiny divokého kance. Jako první v Evropě začali kartáček používat Angličané. Češi ho používají od 19. století.

Zubní pasta

Směsí solí, pepře, mátových listů a květů kosatce si zuby již ve 4. století p. n. l. čistili Egypťané. Římané používali pastu, jejíž hlavní složkou byla lidská moč (obsahuje amoniak, který dokáže zuby krásně vybělit). Kolem roku 1 800 se používal zubní kartáček pouze s vodou. V Americe si v 18. století čistili zuby přípravkem ze spáleného chleba. Oblíbené byly také zubní pudry, zpravidla domácí výroby. Skládaly se z křídý, rozdrcených cihel a soli. Okolo roku 1 900 se začala pasta vyrábět z peroxidu vodíku a sody. V roce 1914 se do ní začal přidávat fluorid.

Zubní pasta byla původně ve skleničce, ale syn amerického dentisty, který studoval v Paříži malířství, se inspiroval balením barev a navrhl otci, že pasta v tubě by byla praktičtější. Tento nápad uplatnili výrobci a vyrábí se tak dodnes.

(zdroj: časopisy Extra, Rytmus života)